

Leidit Ratissa

Nro 2/2020

- **Naisten Automobiiliajot Kangasalla**
- **Arja Viitaniemi**
– Viherrakentamista, remonttia ja ajoneuvoharrastusta
- **Viivin Vintage**
- **Vehoniemi Vuoden Automuseo**

Oletin, että koronarajoitukset laittaisivat museoajoneuvoharrastukseni tauolle. Olivathan kaikki kalenteriin merkityt ajotapahtumat, retket, matkat ja kokoontumiset toinen toisensa jälkeen peruttu.

Harrastus kuitenkin vain muutti muotoaan. Tilalle tuli monet omat ajoretket puolison kanssa mielenkiintoisiin luontokohteisiin museoajoneuvolla tai ilman päämäärää jonnekin vain, eväät mukana. Emme ole minään vuonna kuskanneet museoautojamme paikasta toiseen niin paljon kuin nyt. Tai siltä minusta ainakin tuntuu. Ajoneuvoja on huollettu, pieniä vikoja korjautettu – ylipäättään pidetty hyvässä kunnossa ja niillä liikuttu – kuten kuuluukin. Ajoneuvojen kunnossapidosta ei olla tauolla.

Kun rajoitukset hellittivät, osallistuimme pienellä yksityisporukalla avoautomatkalle samoille seuduille ja samana ajankohtana kuin peruttu iso ajotapahtuma olisi ollut. Mikä nautinto, kun sääkin suosi. Jokakesäinen mobiiliretki ystäväporukalla myös toteutettiin. Kolme museoautoamme on lisäksi ollut mukana eräässä TV-sarjan tuotannossa. Niitä on viety edestakaisin kuvauksiin moneen otteeseen ja erilaisina vuorokaudenaikoina.

Onneksi **Leila Suutarinen** tiimeineen sai suunnitellusti toteuttaa Naisten Automobiiliajot Kangasalla. Vihdoinkin oli mahdollista osallistua takuuvarmasti hyvin organisoituun ajoon – Leilasta kun on kysymys. Niin ajatteli varmasti moni muukin runsaasta osanotosta päätellen.

Klubin hallituksen jäsenen **Arja Viitaniemen** monipuoliseen ajoneuvoharrastukseen ja kädentaitoihin voimme tutustua **Lea Lahden** kirjoituksessa. Ihailuni.

Uusi vintagevaateyrittäjä **Viivi Vähälä** on nuoresta iästään huolimatta konkari alalla. Siihen lienee vaikutusta oman perheen elämäntyylillä. Kekseliäs ja toimeen tarttuva Viivi on hankkinut runsaasti elämäkokemusta ja monipuolisia taitoja omalla mielenkiintoisella elämäntyylillään.

Mukavia lukuhetkiä ja hyvää loppuvuotta.

Anitta Pellinen

SIT KU, MUT KU, EI KU...

HUOLETON KAMPANJA KOKO CITROËN-MALLISTOON

UUSI C3
97 PERSONOINTIVAIHTOEHTOA
Alk. **15.951 €** tai **199 €/kk**

C5 AIRCROSS SUV
NYT MYÖS LATAUSHYBRIDINÄ
Alk. **26.659 €** tai **329 €/kk**

C3 AIRCROSS SUV
TILAA JA MUUNNELTAVUUTTA
Alk. **20.870 €** tai **260 €/kk**

**0% KORKO
+ KULUT**

**6 kk MAKSU-
VAPAA**

**VAKUUTUS 39 €/kk
MAKSUTURVA 0 €**

**5 VUODEN
TAKUU**

HALUAMME TEHDÄ AUTON OSTOSTA MAHDOLLISIMMAN HUOLETONTA JA RISKITÖNTÄ Nyt koko Citroën-mallistoon edullinen rahoitus 6 kk maksuvapaalla sekä edullinen Citroën SmartDrive Autovakuutus vuodeksi 39 €/kk (liikenne- ja kaskovakuutus) + maksutuura veloituksetta [oikeuttaa 400 € kk-korvaukseen esim. työttömyyden varalta]. Lisäksi 5 vuoden laajennettu jatkotakuu, joka lisää normaalia takuu-aikaa 2 vuotta ja 50 tkm! Hinnat sis. tk. 600 €. Kampanja on voimassa 31.12.2020 asti. Tarjous koskee uusia asiakaslaikauksia, autot rekisteröitävä 31.12.2020 mennessä. Kuvien autot erikoisvarustein. **Rahoitusesemmerkki:** Sis. tk. Käsiraha 0 €, sopimusaika 60 kk. Kk-erä sis. 0 % koron, perustamismaksun 195 €, käsittelykulun 9 €/kk. Edellyttää hyväksytyä luottopäätöksen ja kaskovakuutuksen. Palvelut tuottaa DNB Auto Finance Oy, Urho Kekkosen katu 7B, 00100 Helsinki.

Citroën-malli	Kokonaishinta	Rahoitettava osuus yht.	Kk-erä	Vim. suurempi erä	Luottokust. yht.	Tod. luottohinta	Tod. vuosikorko	Etu rahoitusta käytettäessä	Etu kateiskaupassa	CO ₂ -päästöt	Kulutus
Uusi C3 PureTech 82 Feel	15 951 €	16 146 €	199,00 €	4 936 €	735 €	16 686 €	1,41 %	1 399,30 €	390 €	130 g/km	5,7 l/100 km
C3 Aircross PureTech 110 Live	20 870 €	21 065 €	260,18 €	6 255 €	735 €	21 605 €	1,08 %	1 698,20 €	390 €	139 g/km	6,2 l/100 km
C5 Aircross PureTech 130 Live	26 659 €	26 854 €	328,73 €	7 990 €	735 €	27 394 €	0,85 %	2 058,20 €	390 €	149 g/km	6,6 l/100 km

PAIKALLISTA AUTOKAUPPAA 37VUOTTA!

VIHDIN AUTOTALO OY

Ratastie 2, 03100 Nummela • www.vihdinautotalo.fi
Automyynti puh. 09 2252 0710 • Myynti arkisin 9 – 17.30, la 10 – 14
Huolto puh. 09 2252 0715 • Huolto ja varaosat arkisin 7.30 – 17

Loppuvuoden terveiset jäsenille ja lukijoille

Monille meistä kuluneet viikot ovat tarjonneet mahdollisuuden vuoden viimeisiin harrasteautoretkiin. Niiden jälkeen on ollut luontevaa valmistautua ajoneuvon talviteiloille laittamiseen. Oma Austinini vetäytyi lokakuun lopun viikonloppuna lepoon pitkän ja kilometririkkaan ajokauden jälkeen. Ajokilometrejä kertyi peräti yli 2500!

Vuotta 2020 kerratessa nousee tietenkin yksi asia varjostamaan kaikkea: koronapandemia. Keväällä puheenjohtajan palstaa kirjoittaessani toki ymmärsin pandemian voiman, silti en osannut ennakoida näin pitkäaikaisia vaikutuksia. Kaikki kauden suurimmat harrastetapahtumat peruttiin. Kotimaan suur tapahtumien lisäksi allekirjoittanut ja muutamat muut Naisten Automobiiliklubin jäsenet odottivat kovasti erästä alkukesän ajotapahtumaa Pohjois-Saksassa. Klubimme oli saanut sinne erityisen kutsun. Kaikki matkajärjestelyt, lautat, majoitukset ym. olivat valmiina. Mutta tämäkin tapahtuma siirrettiin vuodella eteenpäin, joten valitettavasti en pääse raportoimaan asiasta tässä lehdessä. Leidit Ratissa -lehden lukijat pääsevät toivottavasti tutustumaan Naisten Automobiiliklubin kansainvälisiin seikkailuihin ensi vuoden vastaavassa numerossa.

Iloksemme Naisten Automobiiliajot pystyttiin toteuttamaan tänäkin vuonna. Ajoreitti kiersi Kangasalan kauniita maisemia. Jo perinteiseen tapaan kannustimme osallistujia antamaan kirjallista palautetta järjestelyistä. Noin 40 % ajokunnista vastasi kyselyyn. Tapahtumalle annettiin kokonaisarvosanaksi 8,8. Palautteiden mukaan parasta tapahtumassa oli kiinnostavat pysähtymiskohteet, erottuvan kiehtova vintagemuotinäytös ja tietenkin mukava yhdessäolo. Mainittiinpa Vehoniemen valkosuklaakakkukin merkittävänä kohokohtana. Tämä kuuluisa kakku sisältää tarinan mukaan kaikkien tunnettujen kaloreiden lisäksi myös nekin, joita ei vielä tunneta!

Erytiskiitos ajotoimikunnan vetäjälle **Leila Suutariselle** ja hänen tiimilleen mittavasta järjestelytyöstä. Positiivinen haaste eli viime hetkellä nousut osallistujamäärä pystyttiin hallitsemaan. Toki osallistujat antoivat jonkin verran rakentavaa palautetta automäärän ja pysähtymiskohteiden suhteesta. Osa ajokunnista koki ohjelman turhankin pitkäksi ja intensiiviseksi, ja ehdotti kohteiden määrän vähentämistä. Ensi kesän ajojen järjestämisaluetta koskevassa kyselyssä nousi esiin jo aiempina vuosina vahvasti ehdolla ollut Päijät-Häme. Vuosikokous vahvistaa alkuvuodesta 2021 ajojen tapahtumapaikan.

Loppukesästä 2020 Naisten Automobiiliklubi sai mukavaa huomiota Helsingin Sanomien Autoaarteita-jutussa. Kuvareportaasi oli jatkoa aiemmalle miesmobilisteja käsitteelle jutulle. Naismobilistijuttu julkaistiin Helsingin Sanomien painetussa lehdessä lauantaina 19.9.2020. Pidempi kuvareportaasi on luettavissa digilehdessä. Jutussa on Naisten Automobiiliklubin jäsenten lisäksi myös muita naismobilisteja sekä muutama nykyautoilun harrastaja.

Naisten Automobiiliklubin hallitus kokoontuu vielä joulukuussa, tällöin päätetään vuosittaisesta hyväntekeväisyyslahjoituksesta vuosikokouksen ohjeistuksen mukaisesti. Samalla päätetään myös vuosikokouksen ajankohdasta. Merkitsethän jo nyt kalenteriinne seuraavat päivämäärät: Lahden Classic Motorshow 24.-25.4.2021 ja Naisten Automobiiliajot naisten viikon sunnuntaina 18.7.2021.

Toivotan kaikille Leidit Ratissa -lehden lukijoille turvallista loppuvuotta ja rauhaa joulun odotusta!

Tanja Virtanen-Leppä

Leidit Ratissa

Julkaisija:

Naisten Automobiiliklubi ry

Yhteystiedot:

leiditratissa@
naistenautomobiiliklubi.fi
040 562 0465

Vastaava toimittaja:

Anitta Pellinen

Toimituskunta:

Tanja Virtanen-Leppä
Lea Lahti

Ulkoasu:

Tiina Lemmola
tiina.lemmola@gmail.com

Kansikuva:

Markku Pellinen

Seuraava lehti ilmestyy
huhtikuun lopussa 2021.

Aineistot: 12.4. mennessä

leiditratissa@
naistenautomobiiliklubi.fi

Kannatusilmoitusten hinnat, alv. 0 %

1/1 sivu	160 €
1/2 sivua, pysty/vaaka	120 €
1/4 sivu, pysty	80 €
1/8 sivu, vaaka	60 €
1/16 sivu, vaaka	(maksuton, jäsenille)

www.naistenautomobiiliklubi.fi/23

Naisten Automobiiliajot 2020

Vanhin ajoon osallistunut ajoneuvo Plymouth Convertible Club Coupe vm. 1949 lähtee reitille, kuljettajana Pia Haili.
Kuva: Pertti Ylinen

'Leidit Ratissa – Aikamatka Kangasalla'

Kaikki oli kohdallaan kauniina kesäsunnuntaina 19.7. Odotettu Naisten Automobiiliklubin päätapahtuma Naisten Automobiiliajot pystyttiin sittenkin järjestämään koronarajoitusten hellitettyä. Viitisenkymmentä museoikäistä autoa, kuljettajina leidit ja kyydissä ystävättäriä, miesseuralaisia tai perheenjäseniä, kokoontui lähtöpaikalle Vehoniemen Automuseolle aamiaiselle. Oli aika nauttia yhdessäolosta ja innostuneena odottaa, mitä yllätyksiä päivä tuokaan tullessaan.

Naisten Automobiiliklubin pj. Tanja Virtanen-Leppä, ajon johtaja Leila Suutarinen sekä keskeinen tiimiläinen Heikki Mäenpää ja yhteistyökumppani Markku Uotila alkuseremonioissa.

Noin sata henkilöä kaikkiaan osallistui tapahtumaan.

Ajojärjestelyjä johti vankalla kokemuksella Vehoniemmen First Lady **Leila Suutarinen**, tukena osaava tiimi ja hyvät yhteistyökumppanit.

Kuulimme lähtöpaikalla järjestelytiimin alustukset ja ohjeet **Ari Reinikaisen** laatimalle reitille. Saimme myös kaiken kattavan paksun ajokirjan matkaan. Ajokirjassa oli reittiohjeiden lisäksi myös mielenkiitoiset kertomukset kunkin ajettavan alueen historiasta, niihin liittyvistä merkkihenkilöistä ja luonnonmuodostelmista. Oma ajokuntani tosin ei ajon aikana hoksannut lukea näitä hienoja kertomuksia, rupattelutavaa kun riitti. Jälkeenpäin oli hieno perehtyä teksteihin Kangasalan seudun kulttuurihistoriasta ja -maisemista sekä muinaismuistoalueista. Saimme reititikirjassa myös asiantuntijan vinkkejä auton sisätilan puhdistukseen.

Kesäpäivä Kangasalla

Haralanharjulla oli tunteikas pysähdys. Ihailimme näkötorjista kauniita maisemia, minkä jälkeen esiintymislavalla **Heikki Mäenpää** kertoi viipyillen ”Ihmeellisen laulun tarinan”, avasi runon taustaa ja lauloi ja laulatti Pirkanmaan
Sivulle 7 >

Mari Pihla-Kuhnan ajokunnan asut sopivat vuoden 1969 NSU:hun.

Fiat 600-siskokset 1973 ja 1972 odottamassa lähtöpaikalla. Vihreä on Anna Niemenmaan ja oranssi Elina Tukkiniemen.

Tanja Virtanen-Lepän Austin A30 vm. 1955 oli toiminut tähän asti hyvin, mutta nyt oikeus leidi ei suostunutkaan lähtemään reitille, vaan ajokunta matkusti Pellisten autossa.

Riina Sundström ajaa häähuntu hulmuten kohti Haralanharjua Triumph Heraldilla.

Kulttuuriperintöä molemmat, historialliset ajoneuvot ja Haralanharjun kulttuurimaisema.

Heikki Mäenpää laulattaa Kesäpäivä Kangasalla.

maakuntalaulua ”Kesäpäivä Kangasalla” säkeistö säkeistöltä. Oli koskettavaa yhtyä lauluun runon syntysijoilla.

Kesällä 1853 Zacharias (Sakari) Topelius kirjoitti runonsa, josta myöhemmin kasvoi laulu, joka tunnetaan myös sen alkusanojen mukaan ”Mä oksalla ylimmällä”. Sävellyksen runoon teki kymmenkunta vuotta myöhemmin Gabriel Linsén ja sen suomensi P-J Hannikainen.

Ainakin itseltäni vierähti kyynel viimeisen hartaan säkeistön kohdalla, varsinkin kun hääpariksi pukeutunut ajokunta yllättäen tanssi sen tahdissa häävalssin näkötorin juurella.

Vaateteollisuutta ja taidetta

Jatkoimme matkaa, kohteena vuonna 1925 Kangasalle perustettu vaatetehdas

Tam-Silk Oy. Tutustuimme sen toimintaan ja laadukkaisiin tuotteisiin. Toimitusjohtaja **Tuomo Saarnin** mukaan yrityksen tehtävä on palauttaa vaatevalmistus Suomeen. Tam-Silk valmistaa 250 000 vaatetta vuodessa ja ottaa vastaan kaikki valmistamansa vaatteet, kun niiden elinkaari on päättynyt. Tam-Silk on saanut ”Yhteiskunnallinen yritys” -merkin.

Viimeisiä hätisteltiin jo tehtaan myymälästä matkaan tiukan aikataulun vuoksi.

Pysäköimme ajoneuvot lounaspaikan pihalle ja lähdimme Heikki Mäenpään opastuksella kävelykierrokselle, joka päättyi Kangasala-talolle. Kulttuuritalolle on myönnetty ”Vuoden betonirakenne 2015” -palkinto ja ”Betonijulkisivu 2015” -arkkitehtipalkinto. Tutustuimme siellä **Kimmo Pyykön**

Riina ja Kari Sundström tanssivat häävalssin Haralanharjun näkötorinalla. Riinalla on päällään äitinsä hääpuku ajoneuvonsa aikakaudelta.

Taidemuseon kolmeen näyttelyyn. Kuvanveistäjä Pyykkö on kasvanut Kangasalla. Saimme opastetun tutustumisen kesän vaihtuvaan näyttelyyn, vaikuttavaan ”Jussi TwoSeven – All Is One”.

Jälkiruokayllätys ja palkintosereemonia

Kangasalan Pirtille oli Vehoniemen Automuseon oma catering, **Pauliina Suutarinen** ja **Meelis Niin**, valmistanut herkullisen lounaskeiton lisukkeineen. Koska meitä oli yllätyksellisen paljon, joutui Leilakin hääräämään ja avustamaan salissa alkuperäisestä suunnitelmasta poiketen. Hyvin kaikki

Tam-Silkin toimitusjohtaja Tuomo Saarni kertoo yrityksen toiminnasta.

Tehtaanmyymälästä voitiin ostaa laadukkaita kotimaisia vaatteita sekä miehille että naisille. Äiti ja tytär Taivainen ostoksilla.

Pysäköinti Kagasalan Pirtin pihalle.

Kaupunkikierros alkamassa.

sujui ja osallistujat viihtyivät kauniissa salissa.

Kahvitarjoilun lisäksi meille oli tarjolla myös silmänruokaa. Tampere-lainen Pin-Up Petrols ry, joka on pin-up- ja vintageharrastajien yhdistys, oli suunnitellut ja toteuttanut meille Vintage-muotinäytöksen, malleina yhdistyksen jäsenet. Aplodit upeille, iloisille malleille ja juontaja **Laura Pehkoselle**, joka kertoi informatiivisesti kulloisenkin vuosikymmenen asun kohdalla sen ajan merkkipaaluista, vaatemuodista ja vaatevalmistuksen keksinnöistä.

Vaikka lounaan jälkeen ohjelma jatkui vielä pariin kohteeseen, totesi NAK:n puheenjohtaja **Tanja Virtanen-Leppä** Kangasalan Pirtin puitteiden sopivan hyvin palkintojen jakoon:

Asuajoneuvotuomarit **Hannele Hantanpää**, **Anki Kervinen** ja **Arja Viitaniemi** olivat tarkkailleet asuajoneuvokokonaisuuksia. Valinta ei ollut helppo, sillä kaikki ajokunnat olivat panostaneet pukeutumiseen. Asu-ajoneuvopalkinnon sai tasapainoinen, tyylikäs kokonaisuus: **Elina Toukolan** ajokunta & Volkswagen Typ 1 Kupla vm. 1966.

Ensikertalaisena, arvonnän tuloksena, palkittiin **Anna Niemenmaan** ajokunta (Fiat 600 vm. 1973) ja kauimpaa tulevana **Elina Tukkiniemen** ajokunta (Fiat 600 vm 1972). Vanhimpana autonä palkittiin Plymouth Covertible Club Coupe vuodelta 1949 (**Pia Haili**).

Mobiliaan

Komeassa letkassa ajettiin Auto- ja tie-liikennemuseo Mobiliaan tutustumaan ”Tankit täyteen” -näyttelyyn. Samalla oli mahdollisuus käydä katsomassa

"Jussi TwoSeven – All Is One" -näyttelyssä Kangasala-talolla.

Pin-Up Petrolsin muotinäytös Kangasalan Pirtillä, juontajana Laura Pehkonen.

Eleganssia Jacqueline Kennedy -tyyliin.

Palkitut: Elina Toukola ja Sirpa Saviahde, Viivi ja Anna Niemenmaa ja Elina Tukkiniemi. Pia Haili puuttuu kuvasta, ehti lähteä jo kotimatkalta.

Asuajoneuvopalkittu kokonaisuus: Elina Toukola, Sirpa Saviahde & Volkswagen Typ 1 Kupla vm. 1966. Kuva Peritti Ylinen.

myös brittiläisen automuotoilun parhaita paloja ”Brittihelmiä”-näyttelyssä ja uudistuneessa Rallimuseossa.

”Vehoniemen Automuseo ja Mobilia muodostavat Tampereen Seudun Mobilisten kanssa kansainvälisesti merkittävän ajoneuvohistoriallisen osaamiskeskittymän. Sen syntyminen on mahdollistunut *Olavi ja Lilja Sallisen* ja heidän perheensä kaukonäköisellä ja pitkäjänteisellä työllä kuljetuksesta kulttuuriin. Suuri rooli tässä työssä on ollut yhteistyö suomalaisten ajoneuvoharrastajien kanssa.” Tämäkin oli hienosti muotoiltu ajokirjaan.

wannabe.fi

Lopuksi oli vielä mahdollisuus oman aikataulun mukaan tutustua wannabe.fi-verkkokaupan toimipisteeseen Kangasalla. Yritys myy lähinnä Hell Bunny -vaatteita kaikenkokoisille naisille.

Valitettavasti kaikki eivät sinne enää ehtineet. Mielenkiintoista ohjelmaa oli ollut paljon ja monilla pitkä kotimatka vielä edessä.

Leila tiimeineen ja yhteistyökumppaneineen oli järjestänyt meille hienon tapahtuman. Nautimme. Mielenkiintoisia kohteita kotiseutuhengessä ja yllätyksiäkin. ISO KIITOS!

Teksti: Anitta Pellinen

Kuvat: Markku ja Anitta Pellinen, ellei toisin mainita

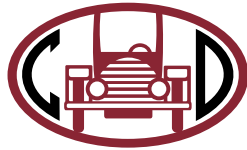

Pysäköinti Mobilian rantanurmikolle. Kuva: Lea Lahti.

KLASSIK AUTO OY

Tiedätkö autosi todellisen vakuutusarvon?

Classic Datan sertifioidut tarkastuspalvelut tuottavat kirjallisen todistuksen auton kunnosta ja arvosta.

Sovi tarkastus: Klassik Auto Oy
info@klassik-auto.fi
+358 50 302 1116

Classic Data
VALTUUTETTU TARKASTAJA

- Teemme saksalaisen Classic Data -sertifikaatin edellyttämiä kunto- ja arvomäärittämiä, kysy lisää.
- Hyödyt osto-, myynti- ja vakuutusilanteissa.

Anssi Juutilainen • www.klassik-auto.fi • +358 50 302 1116

info@presco.fi
0400 17 17 27

PRESCO.FI

Autonhoidon kauppa ja blogi

Taxi XL
Kiilto-
pesuaine

Ghost Hider
Carnauba-
vaha

ALL-PACK OY

LK-PAKKAUS Ky

HB-Automobile Mobiilihotelli

0400 317 082

Arja Viitaniemi

– Viherrakentamista, remonttia
ja ajoneuvoharrastusta

Vuonna 2010 Arja Viitaniemi osallistui 1940 Packard Business Coupellaan ensimmäistä kertaa Naisten Automobiiliajoihin. Tuolloin ehkä Arja ei vielä osannut aavistaa toimivansa nyt aktiivisesti Naisten Automobiiliklubin hallituksessa sihteerinä.

Vuonna 2017 Arja ajeli Barracudallaan Forssan Pic-Nic -tapahtumaan.

Arja Viitaniemen perheessä useamman vuosikymmenen ajan jatkunut ajoneuvoharrastus on kerryttänyt kotitalliin useita hienoja harrasteajoneuvoja. Harrastajia on perheessä kolme: Arjan mies Kimmo ja pojista nuorin Lauri. Viitaniemet ovat kunnostaneet upeat työ-, asuin- ja harrastetilat Kirstulan Kartanon entiseen viljamakasiiniin, hevostalliin ja väentupaan Hämeenlinnassa.

Maatilalla kasvaneena Arjan ensimmäinen kokemus ratin takaa on traktorin ajo omalla pellolla 1960-luvun alkupuolelta. Penkiltä ei vielä ylettänyt polkimille, mutta traktori liikkui kahden koulutytön yhteispelillä. ”Siskon kanssa ajettiin Nuffieldilla niin, että isosisko painoi poljinta toiselta puolelta ja minä eka-luokkalainen pikkusisko toiselta puolelta”, Arja muistelee nauraen. Traktori saatiin tyttöjen yhteispelillä liikkumaan pieniä matkoja pellolla, ja aikuiset heittelivät heinät seipäiltä kyytiin. Myöhemmin kun mittaa ja voimia tuli lisää, Nuffieldilla pystyi ajamaan yksinkin. Hieman isompana Arja sai silloin tällöin ajaa naapuritilan pikku-Dextaa. ”Se oli niin ihana ajettava, olin aivan innoissani, kun sain ajaa niin norjan ja näppärän tuntuista traktoria”, Arja muistelee.

Mopoja ei tytöille hankittu, mutta kun yhdeksän vuotta nuorempi pikkuveli sai aikanaan satapiikin, tuli silloin

jo aikuisikään ehtineelle Arjalle tilaisuus harjoitella ajoa kaksipyöräisellä.

Arjan lapsuudessa perheellä ei ollut ollenkaan autoa. Ensimmäinen, Fiat 127, hankittiin vasta 1970-luvulla.

”Sellainen automuisto on myös, kun äiti ryhtyi viisissäkymmenissä maatalouslomittajaksi oman tilanpidon ohella ja hankki Saabin. ”Omat lapseni muistelevat usein, kuinka mummo päästeli Saabillaan varsin vauhdikkaasti”, Arja muistelee nauraen. ”**Kyösti** kommentoi, että mummo ajaa kuin Fittipaldi.”

Arkipäivän menopeleinä Porsche ja Harriikka

”Jos minulta kysytään, niin äidin ajoneuvoharrastus on alkanut kahdesta Porschesta”, Lauri vinkkaa.

Arjalla oli 1990-luvun alkupuolella käyttöautona 1960-luvun Porsche 912. ”No se nyt oli sellainen vähän räyskä”, Arja kuvailee vaatimattomasti. Pojista vanhin **Tuomo** opiskeli ammattikou-

Viitaniemen perheen retkeilyauto Citroen H Camionnette oli ahkerassa käytössä, kun lapset olivat pieniä.

lussa ja maalasi Porschen opintojen näyttötyönä. ”Siitä tulikin tosi nätti”, Arja muistelee. Oli alun perin ajatus pitää Porsche jatkossa harrasteautona, mutta kun kohdalle tarjoutui tilaisuus ostaa paljon uudempi 911, jouduin myymään vanhemman pois”, Viitaniemi huokaa.

”Hyvä esimerkki siitä, että vähävarainen harrastaja ei voi säilyttää kaikkia autoja, vaan on aina käytettävä edellisen rahat seuraavaan”, Arja kommentoi. Silloin vähäpätöiseltä ”vanhalta volkkarilta” tuntunut Porsche olisi nyt arvoauto.

Uudempi Porsche sai jonkin ajan ku-

Kimmo Viitaniemi esittelee Antti Vähälälle 1949 Citroen B11:n konehuonetta.

luttua väistyä Audi TT:n tieltä. ”Myin senkin pois aika pian ja olin yhden kesän ilman autoa”, Viitaniemi muistelee. Opiskelu Lepaalla vuosituhatien vaihteessa ei onnistunut ilman kulkupeliä, joten Arja hankki Harley Davidsonin ja ajeli kesän ajan sillä.

Harrastekalustoa alkaa kertyä

Ensimmäinen varsinainen harrasteauto perheeseen hankittiin vuonna 1984. ”Keskimäinen poika Kyösti oli silloin jo syntynyt”, Arja muistelee.

Kimmo oli ihastunut lankonsa **Tap-san** Citroen D Superiin ja tuli kova hinku hankkia samanlainen. Heti alkuun tuli aikamoinen takapakki, kun autonhakureissulla ajettiin hirvikolari ja jouduttiin heti peltitöihin.

Vuonna 1988 Viitaniemen perheeseen hankittiin Citroen H ”Camionnette”. Reissaaminen aaltopeltikorisella retkeilyautolla oli koko perheen yhteinen harrastus. ”Niin kauan kuin pojat suostuivat olemaan mukana, kierreltiin Citroen-tapahtumissa joka kesä”, Arja kertoo. Auto on vielä tallessa ja sillä ajellaan silloin tällöin. Ihan joka vuosi se ei kuitenkaan enää ole ollut ajossa.

Paukkuva Packard ja ikioma Barracuda

”**Marja-Liisa Järvi** vinkkasi minulle Naisten Automobiiliklubista ja pyysi mukaan ajotapahtumaan”, Arja kertoo. Packard Business Coupe 1940 oli äs-

Arja ja Kimmo Viitaniemi eväs- ja lepotauolla Forssan Pic-Nicissä. Vuonna 2011 tapahtumaan osallistuttiin Packard Business Coupella.

Arjan garderobista löytyy melkoinen valikoima omien autojen aikakauteen sopivia vaatteita. Hankintoja on tehty sekä tapahtumista että kirpputoreilta. Kengät, laukut, hatut ja korut ovat siistissä järjestyksessä vuosikymmenittäin.

Arja Hämeenlinnan torilla Naisten Automobiiliajoissa 2017. Ajokkina oma Plymouth Barracuda Formula S 1967 – ja yllä tietenkin aito 60-luvun pikkumusta klubin 10. juhlavuoden kunniaksi. Kuva Anssi Juutilainen

kettäin tullut talliin ja saatettu ajokuntoon. ”Lähdin sillä kesällä 2010 kälyjen kanssa Naisten Automobiiliajoihin Haminaan”, Arja kertoo. Osallistuminen ajotapahtumaan osoittautui hieman haasteelliseksi reissuksi. Packardin syytys oli vähän myöhäisellä ja lattia kuumeni takapenkin alta niin, että siellä oli vaikea istua. ”Auto paukkui ihan raivona”, Arja kertoo nyt jo nauraen. ”Vielä kotimat kallakin pysähdyttiin pariin kertaan jäähtyttelemään autoa.” Kokemus oli ikimuistoinen.

Seuraavina vuosina Packard oli kunnossa ja ajot sujuivat ongelmitta.

Haave ikiomasta harrasteautosta alkoi itää. ”Oli ihan tipalla, ettei tullut ostettua Buick Rivieraa”, Arja toteaa. Lehdessä oli myynti-ilmoitus hyväkuntoisesta ja kauniista Buickista, mutta asiaa tuli harkittua hiukan liian pitkään, ja auto oli jo myyty toiselle ennen kuin Viitaniemet ehtivät soittaa myyjälle.

Vuonna 2017 haave kävi toteen, ja Arja sai ikioiman harrasteauton, vuosimallin 1967 Plymouth Barracudan. Alun perin Sveitsistä lähtöisin oleva auto löytyi Porvoosta. Plymouthin silloinen omistaja halusi luopua ex-mieheltä saadusta lahja-autosta.

Barracuda on Arjalle kaikin puolin mieluinen hankinta. Malli on sen verran harvinainen, että samanlaisia ei tule ihan joka paikassa vastaan. Suomessa niitä lienee rekisteröitynä vain

muutama. ”Vähän aikaa sitten yksi oli myytävänä lahtelaisessa autoliikkeessä”, Arja kertoo. ”Vaikka Barracuda on yli viisikymmentä vuotta vanha, se on näppärä ajettava, ja sillä pysyy hyvin nykyliikenteen vauhdissa. Tykkään siitä kovasti”, Arja hehkuttaa.

Plymouth Barracudan valmistus aloitettiin yhtäaikaan Ford Mustangin kanssa. ”Ratkaisuiltaan Barracuda on monessa mielessä parempi kuin Mustang ja siinä olisi ollut kaikki ainekset menestykseen. Jostakin syystä Mustangista tuli poniautoluokan myyntimenestys, ja Barracudan myyntilukemat jäivät siihen verraten vaisuiksi”, Arja vertailee.

Barracudan mukana tuli paperit, joista käy ilmi, että se on museorekisteröity Sveitsissä. Ilmeisesti auto on kolaroitu melko pahasti Sveitsissä ollessaan. ”Oli si mukava selvittää ajoneuvon historiaa, mutta vastassa on kielimuuri, kun ei ymmärrä ollenkaan saksaa”, omistaja huokaa. Auton avaimenperässä on lehtileikkeistä leikattu mustavalkoinen kuva pariskunnasta. ”Oletan, että se on kuva alkuperäisistä sveitsiläisistä omistajista”, Arja pohtii.

Arja esittelee, että vaikka auto on päällisin puolin siisti, tarkemmin katsoen siinä on kaikenlaista pientä sanomista. Muun muassa maalin sävy on hiukan alkuperäistä vaaleampi. Vuosien mittaan autoa on kunnostettu hie- man. Lauri on korjannut ruostevauriot

ja verhoillut sisustan uudelleen. ”Pienen maanittelun jälkeen sain Laurin suostuteltua korjaamaan Barracudan helmat”, Arja toteaa tyytyväisenä. ”Lauri on tarkka ja pedantti tekijä ja jälki on tosi hyvää. Haaveenani on maalauttaa auto kokonaan, mutta Lauri ei ole vielä suostunut”, Arja nauraa. Muistona auton aiemmasta kunnosta Lauri otti talteen helmassa olleen paksun kittikimpaleen.

”Seuraan paljon englanninkielisiä amerikkalaisia nettisivuja ja keskustelupalstoja, sieltä saa hyviä vinkkejä korjaukseen ja kunnostukseen”, Arja vinkkaa.

Amerikkalaiseksi autoksi Barracuda on melko pieni ja siro. ”Se on kevyt ja herkkä ajettava ja kulkee sekä kiihtyy hyvin - tottahan toki koska on urheiluautoksi tehty. Voi hyvin sanoa, että on helppo auto naiselle”, Viitaniemi kertoo. ”Se on minun ikioma aarre - enkä aio luopua siitä koskaan - ehkä.”

Autotallin aarteet

”Tämä tarttui matkaan, kun oltiin Virossa jouluostoksilla”, Arja esittelee Laurin itselleen hankkimaa avomallista MB:tä. Toinen Mersu on Kimmon. ”Ostin itselleni 60-vuotilajaksi MB 260:n”, Kimmo kommentoi.

Perheen autotallista löytyy myös 1949 B11 Citroen sekä vuosi sitten hankittu

Arja osallistui Naisten Automobiiliajoihin 2020 Citroen B11 Normalella.

kaksiväriharmaa 1952 B11 Citroen. Auto on itse asiassa jo toista kertaa Viitanien omistuksessa. Saman auton aihio on nimittäin ollut jo kertaalleen 1980-luvun alussa tallissa työn alla. ”Tehtiin korityöt ja maalattiin, mutta into loppui ja myytiin keskeneräisenä eteenpäin, jotta saatiin ostettua toinen, valmis harrasteauto”, Kimmo kertoo. Harmaa Citroen kiersi parin harrastajan kautta, kunnes palautui Viitaniemelle valmiiksi autoksi kasattuna.

Työn alle pääsyä odottelee vielä projektikuntoinen 1949 Väinö Paunun entinen Citroen B11.

Piharakennusten suojista löytyy myös Zetor 25A, Solifer Speed ja Export, 125-kuutoinen Honda ja Honda Monkey 1981.

Nuoremmallakin sukupolvella on omaa kalustoa: Kyöstin Jawa on vuodelta 1963 ja Laurilla on useampi 1980-lukuinen Mersu sekä 20 vuotta taivasalla seissestä kunnostettu 1987 Miami Vice -muskelivene.

Maisematawasti

Vuodesta 1984 Arja ja Kimmo ovat pyörittäneet omaa maisemarakentamiseen

erikoistunutta yritystä. Yritystoiminnan puitteissa tehdään monipuolisia viherrakentamisen, vihersuunnittelun ja konsultoinnin palveluita lähinnä rakennusliikkeille sekä taloyhtiöille. Työ on pääosin sulan maan aikaan tehtävää kausityötä: nurmikoiden perustamista, istutuksia ja kiveyksien tekoa. Arja tekee suunnittelutyötä myös talviaikaan. Yritys toimii Hämeenlinnan ja koko Kanta-Hämeen alueella. Arjan ja Kimmon nuorin poika Lauri on mukana yritystoiminnassa.

Kesäaikaan painottuvan työn ja myös kesäaikaan keskittyvän harrasteautoilun yhteensovittaminen ei aina ole ollut ihan helppoa. ”Nuorempana tehtiin pitkää päivää ja töissä oltiin jopa juhannusaattona. Harrastuksessa onkin ollut hiljaisempia aikoja, jolloin ajelut on jääneet vähiin. ”Tällä hetkellä ei enää tehdä viikonlopputöitä, joten harrastuksellekin jää aikaa”, pariskunta kertoo.

Viljavarastosta kodiksi

Suuren osan vapaa-ajasta on viime vuosina vienyt myös neljännen yhteisen kodin ja sen pihapiirin rakennusten kunnostaminen ja muokkaaminen

omiin tarpeisiin sopivaksi.

Vuonna 2010 hankittu, ankeaan kuntoon päässyt Kirstulan Kartanon piha- ja tuotantorakennuksista koostuva rakennusrypäs on perheen käsissä muovautunut persoonalliseksi asuinpaikaksi, jossa on tilaa asumiselle, yritystoiminnalle ja ajoneuvoharrastukselle.

Entisestä hevostallista löytyy myös Kyöstin harrastepaja metallisepäntöille. Jykevä sähkötoiminen 1940-luvulla valmistettu konevasara löytyi Miehikkälästä. Alasin painaa 1500 kg ja keuhko noin 3500 kg. Lastaus, kuljetus ja siirto nykyiselle paikalleen ei ollut ihan läpihuutojuttu. Tilassa on alun perinkin ollut kengityspaja.

Aivan aluksi tehtiin huolto-, pesu- ja säilytystilat yrityksen koneille piharakennuksiin ja vasta sitten ryhdyttiin kunnostamaan jyhkeää tiilirakennusta asuinkäyttöön.

Ainutlaatuinen, persoonallinen asuintalo on kunnostettu entiseen viljamakasiiniin vanhoja rakenteita kunnioittaen. Uniikkia kotia rakennettiin neljän vuoden ajan. Työtä on riittänyt niin sis- kuin ulkopuolellakin. ”Olen omin käsin nostolavalta muurannut

Viitaniemet ovat kunnostaneet ainutlaatuisen kodin Kirstulan Kartanon entiseen viljamakasiiniin.

Makasiinin kunnostaminen kodiksi kesti neljä vuotta, mutta nyt on valmista ja on aikaa hetkeksi istahtaa. Piharakennusten parissa riittää toki vielä työtä.

Arja on omin käsin muurannut makasiinin katolla olevat rapautuneet ja sortuneet tornit uudenveroisiksi.

uudelleen rakennuksen katolla olevat pienet tornit”, Arja viittoilee katolle. ”Tykkään kaikenlaisesta rappaamisesta ja maalaamisesta”, tekijä kertoo hymyillen. Parhailaan on menossa vanhan hirsirakenteisen piha-aitan maalaus puna- ja keltamultamaalilla. Rakennukset ja pihapiiri ovat täynnä upeita yksityiskohtia. Pihalta löytyy kekseliäästi hyödynnettynä saneerauskohteita poistettua, hävitettäväksi määrättyä tavaraa, muun muassa vanhoja suihkulähteitä ja rappukiviä.

Kun asuintilat saatiin valmiiksi, rakensi Kimmo pihapiiriin vielä yhden rakennuksen lisää. Parin auton talli ja autokatos antaa suojaa muutamalle

harraste- ja käyttöautolle. Saneerauskohteen roskalavalta pelastettu löytö, oven päällä oleva kaareva metallikatos somistaa autotallirakennuksen pientä käyntiovea.

Vanhoissa piharakennuksissa on vielä ulko- ja sisäpuolen siistimistä ja korjaamista sekä paljon käyttämätöntä tilaa, joten työtä riittää jatkossakin.

Haaveita vain

Autoharrastuksen myötä katsoo tv-sarjojakin toisin silmin ja huomaa niissä käytettyjä ajoneuvoja. ”Joku aika sitten ihailin ruotsalaisessa sarjassa 1960-luvun alun kaksiväristä isoa Opelina, voi

että oli upean näköinen auto. En olisi uskonut, että ihastuisin Opeliiin”, Arja naurahtaa.

Harrastekalustoa on tallissa jo mukava määrä, mutta ainahan voi vielä haaveilla jostakin. Arjan haaveena on joskus omistaa joku 1950-lukuinen eurooppalainen auto. ”Pitkään haaveilin jostain 1940-luvun Angliasta tai Fiatista, mutta nyt kun hankittiin pieni Sport-mallin Citroen, se toistaiseksi osittain korvaa sellaista toivetta”, nainen pohtii.

”Täytyy kai tunnustaa, että nettiaikaa kuluu aika paljon nettiauton ja erilaisten automyynti- ja huutokauppa-sivustojen selaamiseen, siitä on tullut intohimo”, Arja tunnustaa. ”On mukava tutkia ja peilata omien automallien hintoja.”

Mitään pakkomieltä ei hankintaan ole, mutta jos joku 1950-luvun lopun farkkumallinen eurooppalainen tai jenkki voi joskus vielä tulla taloon, mikäli sopiva osuu kohdalle. ”Niin ja aina voi haaveilla siitä 1970-luvun alun Cudasta”, Arja lisää toiveikkaana.

Teksti: Lea Lahti

Kuvat: Lea Lahti ja Arja Viitaniemen arkisto

Viivi esitteli yrityksensä valikoimaa Antin Automuseon vintagepäivillä heinäkuussa. Käytettyjen vaatteiden lisäksi esillä oli ensi kertaa suuri valikoima naisten käyttämättömiä vaatteita mekkokaupan loppuvarastosta vuosilta 1960-1980.

Mitä tapahtuu, kun kasvaa perheessä, jossa ajoneuvoharrastus on elämäntapa ja vintagevaatteisiin pukeudutaan paitsi ajotapahtumissa toisinaan myös arkena? Perheessä, jossa kirpputoreilta etsitään ja löydetään aarteita arkeen ja juhlaan? Perheessä, jossa mummojen mekkoja ja vaarin vanhaa hattua säilytetään arvokkaana aarteena?

Kun kaksi pientä tyttöä istui autossa liikennevaloissa, Viivin serkku ihaili vierelle pysähtynyttä kiiltävää uutta autoa. Viivi kommentoi hänen mielestään hienomman auton olevan toisella puolella: viereen oli pysähtynyt parhaat päivänsä nähnyt, helmoistaan ruostepilkuilla oleva coupe-mallinen 1960-lukuinen Opel. **Viivi Vähälä** on pienestä pitäen kasvanut arvostamaan kaikenlaisia menneiden vuosikymmenten valmisteita museoajoneuvoista antiikkihuonekaluihin ja vintagevaatteisiin.

”Oma vintagevaateharrastus alkoi aluksi itselle sopivien vaatteiden metsästyksellä kirpputoreilta, kauppa ei vielä silloin käy internetin välityksellä”, Viivi kertoo. Vintagevaatteille oli käyttöä erilaisissa harrasteajoneuvoihin liittyvissä tapahtumissa: muun muassa messuilla ja ajotapahtumissa. Mieleinen mekko tai takki sujahti luontevasti päälle arkenakin, ja eri vuosikymmenten vaatteet muodostivat persoonallisia asukokonaisuuksia.

Classic Motorshowssa 2011 Viivi esitteli Antin Automuseota ja oli myyjänä Nina Peltosen Vintage Fashion Boutique -osastolla. Kellohelmainen 1950-luvun mekko natsasi hyvin Lambretta 1953:n aikakauteen.

Suur-Saimaan Ympäriajossa 2008 Nina Peltosen kartanlukijana, ajoneuvona Steyr Puch 1961. Asu-ajoneuvokilpailusta saatiin pokaali kotiin viemiseksi.

Pitkä kokemus

Perheessä, jossa on aina ostettu mahdollisimman paljon asioita kierrätettynä, käytetty lapsilla sukulaisten jo käytössä olleet vaatteet ja laitettu nekin edelleen suvun seuraavalle lapselle käyttöön, on kirpputorit tulleet tutuiksi jo lapsena. Kun yläasteella piti hankkia itselleen työelämään tutustumista varten työpaikka, Viivin oma valinta oli selvä. “Kävin ensimmäisenä kysymässä paikalliselta kirpputorilta, että ottaisivatko he minut tet-jaksolle ja onnekse-

ni kysymykseen vastattiin myöntävästi!” Tet-harjoittelu poiki lopulta Viiville useamman kesän mittaisen mukavan kesätyön samaisella kirpputorilla!

Koko perheen yhteinen harrastus on vienyt Viiviä auton kyydissä istumisen lisäksi myös Naisten Automobiiliklubin järjestämään muotinäytökseen malliksi pariinkin kertaan. Selvää oli myös, että kun oma ajokortti oli taskussa ja palkkatyöt antoivat myöden, ei riittänyt enää auton takapenkillä istuminen, vaan Suur-Saimaan ympäriajoon piti päästä osallistumaan au-

ton ratista käsin perheen omistamalla Kuplalla. Työt usein harmillisesti häiritsivät ajotapahtumiin osallistumista, mutta vapaatoiveita jätettiin tärkeimpien autotapahtumien mukaan. “Työpaikallani oli käytäntö, että joka toinen viikonloppu on vapaa, ja toukokuussa tämä tarkoitti sitä, että toinen vapaa viikonloppuni oli Classic Motorshow-viikonloppu ja toinen Päijät-Hämeen Mobilistien järjestämä rompetori, joissa molemmissa viikonloppu kului vauhdikkaasti messuilla rakentaen ja purkaen sekä Rompetorilla makkaratai kahvilateltassa talkoillen.” Viivi onkin ikäisekseen talkootyön konkari, sillä ensimmäiset talkoohommat oman kerhon järjestämällä rompetorilla suoritettiin jo enemmän kuin viitisentoista vuotta sitten.

Messuilla ja tapahtumissa hommat eivät jääneet pelkästään osaston rakentamiseen - vaan myyjän työ vintagevaatteiden parissa alkoi tulla tutuksi jo kymmenen vuotta sitten, ensin **Nina Peltosen** vintagevaateosaston apulaismyyjänä Lahden Classic Motorshowssa ja sittemmin useammassa erilaisessa tapahtumassa Helsingin Kansallismuseon pihalta Lahden Historiallisen museon Vintagepäivään sekä Päijät-Hämeen Mobilistien järjestämän Rompetoriin, jossa Viivi tasapainotteli talkootyön sekä rompetorimyyjän tehtäviä vuorotellen. Välillä itselle vääränkokoisia vintagevaatteita myytiin oman automuseon avoimien ovien yhteydessä muutaman rekillisen valikoiman verran - ja vannottiin, ettei tästä nyt ainkaan ammattia tule.

Vaan kuinkas sitten kävikään...

Irtiotto normiarjesta

Viivi muutti kotoa omilleen jo 16-vuotiaana ja sisusti kotinsa 70-luvun tyyliin mummolasta saaduilla huonekaluilla. Vuokra-asunto vaihtui omaan, velaksi ostettuun jo 20-vuotiaana. Työelämästä löytyi vakituinen paikka ensin myyjänä ja sittemmin saman liikkeen myymäläpäällikkönä. Kun kuukauden kesäloma alkoi tuntua liian lyhkäiseltä patkältä rinka selässä Euroopassa matkustellen, alkoi ankara aprikointi siitä, voisiko elämässä tehdä irtioton ja reissata pidempään vailla etukäteen määrättyä paluupäivää. ”Haaveenani oli myös kokonaan vapaa kesä, jonka voisin käyttää festa-

Naisten Autobiiliajot ajettiin Päijät-Hämeessä 2012. Viivi osallistui äitinsä Fiat 1500 Pininfarina Coupella vm. 1965.

Reissaaminen museoautolla omien vanhempien kanssa on ihan hauskaa ajanvietettä. Tässä ollaan 1965 Ford Taunuksella Suur-Saimaan Ympäriajossa 2014.

reilla kierrellen”, Viivi kertoo. Kun rohkeutta päätökseen oli kertynyt vuoden verran, Viivi laittoi asunnon myyntiin ja sanoutui irti vakituisesta työstä. Jemmatilille siirrettiin pesämuna tulevaisuuteen, mahdolliseen uuden asunnon ostoon. Loppusumma jäi reissurahaksi. Pari talvea sujahti vaivatta rinkka selässä reissaten. Edullisia majoituksia käyttäen budjetti pysyi pienenä. Kesät menivät festareilla vapaaehtoisena työskennellen. ”Pitkäaikainen unelma päästä koko viikoksi Sodankylän Elokuvajuhille toteutui myös, kun pääsin vapaaehtoistyöntekijänä valmistelemaan tapahtumaa ja lopuksi auttamaan purkamisessa”, Viivi iloitsee.

Musiikkifestarit ja keikat kuuluivat kesäohjelmaan, tottakai. Perheeltä opittu tapa osallistua tapahtumiin, joko itse järjestämällä tai talkoilemalla, on varmasti vaikuttanut siihen, että Viivin on voinut löytää työskentelemästä vapaaehtoisena lähes kaikkien kotimaisten musiikkifestivaalien parissa. Koska Suomen festarikesä on lyhyt, siirrytään hyvin nopeasti takaisin klubikeikkoihin ja niissäkin Viivi kävi toistuvasti. Useita kertoja viikossa oli aina joku keikka jossain päin Suomea, jonne oli pakko päästä. ”Jotenkin siinä vaan kävi niin, että muutaman tutumaksi tulleen esiintyjän keikalla tuli oltua paitatiskillä myyjänä kerta jos toinenkin”, Viivi kertoo. Työskentely oli hauskaa ja bonuksena siitä sai ilmaisen

keikkalipun ja ruuan - ja taas lippurahat säästyivät reissaamiseen. Samalla kun ajoi esimerkiksi Itä-Suomeen keikalle, pääsi tutustumaan kotimaan nähtävyyksiin sillä suunnalla, kunhan varasi matkaan muutaman lisäpäivän. Yöpymiset onnistuivat pääasiassa sukulaisten, ystävien ja tuttujen kodeissa, mutta joskus myös edullisissa airbnb-asunnoissa, näin reissukassaa säästy pitemmälle ajalle. Suosikkiesiintyjien keikoilla kiertämisestä tuli niin koukuttavaa, että talvella 2019-20 kotimaa voitti ulkomaat. Keikkojen lisäksi talvella ehti muun muassa tehdä kauan haaveillun reissun Suomen Lappiin. Kaiken ulkomailla nähdyin ja koetun lisäksi myös Lapin luminen talvi ja paksut hanget oli hämmästyttävä kokemus.

Pysähdys

”Kun viime keväänä koronaepidemia seisautti keikkailun kertaheitolla, tarjoutui samalla tilaisuus miettiä, mitä aion jatkossa tehdä”, Viivi kertoo. Kotona oli edelleen ylimääräistä vintagevaatetta, ja vanhempien ylytyksestä Viivi ryhtyi kuvaamaan ja mittaamaan niitä ja tekemään myynti-ilmoituksia vintagevaateharrastajien Facebook-ryhmiin. Tarkoituksena oli myydä loput ylimääräiset vaatteet pois ja saada vaaterekit pois museolta. Niiden tilalle saisi sopimaan pari ajoneuvoa seuraavaksi talveksi.

Vaan kuinka sitten kävikään...

Näytöksen toinen asukokonaisuus esitteli 1970-luvun muotia. Kuva Kari Walle

Naisten Autobiiliklubin Vintage-muotinäytöksessä Näyttelykeskus WeeGeessä Espoossa 2009 Viivi esitteli mummons tanssiaismekon 1950-luvulta. Kuva Kari Walle

Yritysidea jalostuu

Reissurahaston uhkaava hiipuminen oli saanut Viivin pohtimaan mahdollisia tulevaisuuden työkuvioitaan ja muuttaman vuoden vapauden jälkeen oman yrityksen tuoma jousto työskennellä silloin kun itselle sopii alkoi kiinnostaa niin, että kattavaa taustatyötä yrityksen perustamiseen liittyviin koukeroihin oli pikkuhiljaa tehty. Aivan toisenlaista liikeideaa oli jo käyty hiomassa yhdessä yritysvalmentajan kanssa, mutta jokin ei silti ollut vielä kohdillaan.

Samaan aikaan vanhempien vintagevaatevarasto alkoi vauhdilla huventua. Ahkera valokuvaaminen, mittaaminen ja myynti-ilmoitusten teko tuottivat tuloa. Viivi pakkasi vaatetta lähtemään postin ja matkahuollon kautta harva se päivä. Samalla alkoi itää uusi yritysidea. Kun osaamista oli, ja tuntui siltä, että puuduttavan tylsää mittaamista, kuvaamista ja pakkaamista jaksoi kuitenkin tehdä, alkoi ankara pohtiminen olisiko vintagevaatteiden ammattimaisessa myynnissä sittenkin tienestin paikka. Kun keikkaelämä joskus palautuisi normaaliksi, pystyisi netissä tehtävää myyntiä jatkamaan sen ohella.

Kun neuvonpito TE-toimiston yritysasiiantuntijan kanssa toi lisää rohkaisua asiaan, oli päätös sinetöity. Kesäkuun alussa päätös oli jo lukittu, mutta yritystoiminta alkoi virallisesti 1.7.2020. Kirjeenvaihto Patentti- ja Rekisterihallituksen kanssa pakotti hautaamaan ykkösvaihtoehdon toiminimelle, siispä kakkosvaihtoehdo, *Viivin Vintage* valikoitui yrityksen nimeksi. Starttirahahakemus tuotti myönteisen päätöksen, joten ensimmäisen puolen vuoden ajan jaksaa oli luvassa pientä palkkaa.

Varasto karttuu

Korona helpotti hieman heinäkuussa ja keikkaelämä palautui lähes normaalisti. ”Varaamalla keikkareissuun ylimääräinen päivä tai kaksi tarjoutui tilaisuus poiketa pienten paikkakuntien kirpputoreille tekemään vintagevaate löytöjä”, Viivi kertoo. Ja niitähän löytyi! Kun mukaan tuli noukittua muutakin kuin itselle sopivia kokoja, malleja ja värejä, löytyi kotiin vietävää yllättävän paljon. Kotoa käsin pystyi tekemään arkipäivän ostosreissuja lähietäisyydelle. Kun tarjolle tuli yli 400 mekon myy-

mätön varasto 1960-1980-luvulta, ei Viivi epäroinyt, vaan teki siitä kaupat. Reissurahaston viimeiset säästöt löysivät toisenlaisen käyttökohteen.

Myytävien vintagevaatteiden varasto alkoi nopeasti kasvaa. Tuttavat tarjosivat myös suoraan omia vintagevaatteitaan tai vaatteita omien vanhempiensa jäämistöstä kohtuulliseen hintaan. Nuorta yrittäjää tuettiin myös lahjoittamalla myytäviä vaatteita. Kotona Antin automuseolla pidettiin heinäkuun lopulla pitkän viikonlopun vintagevaatepäivät perjantaista maanantaihin. Kyselijöille vastattiin, että liiketilaa ei ole tarkoitus vuokrata, vaan myynti tulee tapahtumaan vain netin välityksellä sekä pienissä tapahtumissa.

Vaan kuinkas sitten kävikään...

Pop-up kivijalkapuoti

”Ystävänä omistama liiketila Helsingin Alppilassa vapautui hieman yllättäen ja hän tarjosi sitä kohtuullisella kuu-kausivuokralla käyttööni”, Viivi kertoo nauraen. ”Niinpä siinä sitten kävi, että yllätin itsenikin ja perustin vintagevaatteiden pop-up -puodin lokakuun ajaksi pääkaupunkiin.” Vastikään tehdyllä päätöksellä pop-up -myymälän aukiolo jatkuu ainakin marraskuun ajan.

Eikä siinä vielä kaikki.

Vintagen ja second handin lisäksi Viivin Vintagen pop-up -myymälässä myydään myös **Olavi Uusivirran** sekä Pimeys-yhtyeen merchandisea; muun muassa t-paitoja, kangaskasseja sekä artistin nimmaroimia levyjä. Myynnissä olevien artistien tekstiilit ovat Pure Wasten valmistamia, tekstiiliteollisuuden leikkujätteestä sekä kierrätetystä polyesteristä valmistettuja, joten vihreät arvot korostuvat tässäkin. Pop-upissa myydään varastoon seisomaan jääneitä tuotteita, sillä iso osa artistien kevään ja kesän keikoista peruttiin lyhyellä varoitusajalla, eikä tuleva talvi-kaan hyvältä näytä. ”On hienoa päästä auttamaan artistia tarjoamalla fanituotteille myyntipaikka”, Viivi kertoo samalla ollen huolissaan koko tapahtumatuotantoalan tulevaisuudesta.

Alppilan pop-upin lisäksi lokakuussa avautui myös Viivin Vintagen myyntiosasto vääkyläisessä Vintage Rusty

Viivi vm. 1965 Citroen DS 19 ratissa.

Cafessa. Avajaisia juhlisti Pin-Up Petrols -ryhmän muotinäytös Viivin Vintagen vaatteista. Persoonallinen kahvila ja vanhan keräilytavarankauppa on avoinna ympäri vuoden ja on ilman muuta poikkeamisen arvoinen paikka.

Facebook-myyntiryhmä

Osa myytävistä vaatteista löytyy Viivin Vintagen omasta Facebook-myyntiryhmästä, joka sopii myyntiväylänä menevälle yrittäjälle parhaiten. Verkkoakauppaa ei ole toistaiseksi suunnitella, sillä toiveissa on, että keikkareissut jatkuvat taas tulevaisuudessa. Silloin Viivi saattaa olla tien päällä viikon tai kaksi putkeen, ja verkkokaupan toimitusaika venyisi toisinaan kohtuuttoman pitkäksi.

FB-myyntiryhmässä myytävät tuotteet on lajiteltu kansioittain: omia kansioita löytyy muun muassa takeille, mekoille, naisten kaksiosaisille asuille, yläosille, alaosille, koruille, lasten ja miesten vaatteille. Myynti netissä mahdollistaa laajemman asiakaskunnan kuin pelkästään tapahtumissa myyminen. Näin koronaepidemian aikaan mahdollisuus tehdä ostoksia etänä asuinpaikkakunnasta riippumatta korostuu entisestään. Toki koko valikoimaa on vaikea saada nettimyyniin: vaikka ryhmästä löytyy jo varsin mitava määrä myytävää, on siellä vasta murto-osa Viivin Vintagen varastosta.

Suurin osa FB-myyntiryhmässä olevista vaatteista on Antin Automuseolla

Viivin Vintagella oli myyntiosasto Tampereen Mobilistien Kangasalan Varaosa- ja Rompemarkkinoilla elokuussa.

Vesivehmaalla. Museon vaaterekeissä on tämän lisäksi vielä paljon lisää valikoimaa, jota ei ole vielä kuvattu. Vanhempien toive lisätilasta ajoneuvoille on vähin äänin haudattu, ja vaaterekit ovat vallanneet lisää alaa. ”Ei taida koskaan tulla sellaista päivää, että koko valikoima olisi valokuvattuna ja mitattuna”, Viivi naureskelee. Vallitsevien olosuhteiden myötä uutta myyntitapahtumaa ei ole tällä hetkellä suunnitteilla, mutta on aina mahdollista sopia esimerkiksi oman ystäväporukan tutustuminen Viivin Vintagen valikoimaan Vesivehmaalle.

Viivin Vintagen monipuolinen valikoima painottuu 1960-luvusta 1980-1990 -luville. 1950-luvun vaatteitakin toki jonkin verran löytyy, mutta 50-lukua ja vanhempaa on usein tarjolla huomattavasti vähemmän. Pääasiassa valikoima koostuu käytetyistä vaatteista, mutta myynissä on myös muutamasta eri kohteesta tullutta kaupan vanhaa, myymättä jäänyttä varastoa käyttämättömiä mekkoja ja takkeja. Vintagen lisäksi myynissä on myös second hand -tuotteena laadukkaita uudempia kotimaisten merkkien vaatteita, esimerkkinä mainittakoon Nanso, Marimekko ja Ivana Helsinki.

Ajoneuvoharrastuksen parissa kasvaneena Viivillä on vintagevaatemyyjänä myös erityisiä vahvuuksia. Esimerkiksi se, että ymmärtää erot paitsi vuosikymmenten, myös erilaisten ajoneuvojen välillä. ”Arkisen pikku-Fiatin tai farmarimallisen Opelien omistajat pukeutivat todennäköisesti hieman eri tavalla kuin Rolls Roycella tai luksusmallin Mercedes Benzillä matkaavat”, Viivi kertoo esimerkin. ”Tai se, miten ero-

avat toisistaan nuoren ja keski-ikäisen naisen vaatteet vaikkapa 1970-luvulla; kenelle sopii asusteeksi leveälahkeiset housut ja hippihuivi hikinauhaksi otalle - ja kenelle passaa paremmin tyylikäs jakkupuku tai täyspitkä mekko.”

Kestävää kulutusta kannattaa

Vintagevaatteen ostaminen ja käyttäminen edustaa kestävästä kulutuksesta esimerkillisellä tavalla. ”On hienoa, että ihmisten tietoisuus vaateollisuuden ongelmista lisääntyy koko ajan”, Viivi kertoo ja jatkaa: ”Vaikka iso osa vaateollisuuden päästöistä tulee uuden vaateen valmistamisesta, silti suurin vastuu on kuluttajalla, sillä tärkeintä olisi taata vaatteille mahdollisimman monta käyttökertaa. Ei vielä auta, vaikka vaate on tuotettu mahdollisimman ekologisesti, jos sille ei tule yhtään käyttökertaa!” Siksi onkin tärkeää, että vaatteet kierrätetään oikein ja nykyisin se on onneksi äärimmäisen helppoa. On olemassa monen alueen paikalliset Roskalava-ryhmät, joissa tuotteita annetaan ilmaiseksi eteenpäin ja usein

hakija löytyy nopeasti, ilman että itse tarvitsee tehdä kierrättämisen eteen juuri mitään. ”Harmittaa, että edelleen esimerkiksi kuolinpesien tyhjennysten yhteydessä heitetään liian helposti roskeihin paljon sellaista, mille olisi joku toinen voinut löytää käyttötarkoituksen jopa vuosikymmeniksi eteenpäin!”

”En kuvittele rikastuvani tällä yritystoiminnalla, mutta jos se jatkossa tuo minulle kohtuullisen toimeentulon, olen tyytyväinen. Jos myöhemmin avautuu toisenlaisia työkuvioita, on silloinkin mahdollisuus jatkaa tätä sivutoimisesti”, Viivi toteaa. Vintagevaatteiden parissa saa kohdata tyytyväisiä asiakkaita. ”On aina hienoa, kun itse tehty hyvä löytö löytää uuden onnellisen omistajan”, Viivi toteaa. ”Vanhoissa vaatteissa on usein upeita leikkauksia, joiden tarkoitus on imarrella vartaloa. Kun oikea vaate ja asiakas kohtaavat, näyttää vaate parhaimmillaan siltä, että se olisi juuri teetetty kantajaansa varten!”

Teksti: Lea Lahti
Kuvat: Lea Lahden ja Viivi Vähälän arkisto

Viivin Vintagen FB myyntiryhmä www.facebook.com/groups/144141676276342
Vintage Rusty Cafe <https://www.facebook.com/vintagerustycfe>

Leila ja Pauliina Suutarinen sekä perheen Dodge Coronet v. 1966.

Vehoniemen Automuseosta Vuoden ajoneuvomuseo

Automuseoiden neuvottelukunta ry. on yksimielisesti valinnut vuoden 2020 ajoneuvomuseoksi Vehoniemen Automuseon. Palkinnon myöntämistä perustellaan *Olavi ja Lilja Sallisen* perheen pitkäaikaisella nykyään kolmannessa sukupolvessa jatkuvalla työllä ajoneuvokulttuurin parissa, sopivalla annoksella luovaa hulluutta sekä liiketaloudellisella osaamisella. Tästä käy hyvänä esimerkkinä hyvin suunniteltu ja toteutettu joukkorahoituskampanja, joka mahdollisti museon viime kesänä avatun laajennuksen.

Vehoniemen Automuseo on yksi Suomen vanhimmista ja suurimmista automuseoista ja se sijaitsee kauniilla Vehoniemenharjulla Kangasalla. Olavi ja Lilja Sallinen perustivat museon 1983. Matkan varrella perheen tytär **Leila Suutarinen** otti enemmän vastuuta museon toiminnasta, ja nykyisin

Leilan tytär **Pauliina** on samassa roolissa. ”Nuorena tämä kyllä satoi, mutta jälkepäin on tuntunut hyvältä, että tähän hommaan on kasvanut”, Pauliina toteaa. Leilan mukaan Vehoniemen vahvuus on aina ollut itsenäisyys: ”Tehdään eri tavalla kuin muut museot: hyvät ja huonot päätökset tehdään nopeasti ja itse on tehtävä, jotta homma pyörii.”

Automuseoiden neuvottelukunta palkinnon taustalla

Automuseoiden neuvottelukunta ry. on Suomessa toimivien moottoriajoneuvomuseoiden yhteistyöelin. Se aloitti toimintansa vuonna 2007. Neuvottelukunnan tavoite on keskinäisen yhteistyön kehittäminen, yhteinen viestintä ja toisilta oppiminen.

Neuvottelukuntaan kuuluu nykyään

20 ajoneuvomuseota. Koordinaattorina toimii tieliikenteen valtakunnallinen erikoismuseo Mobilia opetus- ja kulttuuriministeriön tuella. Museovirasto on osallistunut asiantuntijana neuvottelukunnan työhön.

Automuseoiden neuvottelukunta ry. on valinnut vuodesta 2017 lähtien keskuudestaan Vuoden ajoneuvomuseon. Koska absoluuttisesti parasta ei pystytä määrittelemään, palkinto myönnetään museolle, joka on omalla toiminnallaan edistänyt merkittäväällä tavalla ajoneuvomuseoiden yhteiskunnallista näkyvyyttä ja vaikuttavuutta.

Vuoden ajoneuvomuseot

- 2020 Vehoniemen Automuseo, Kangasala
- 2019 Espoon Automuseo, Espoo
- 2018 Vaasan Auto- ja Moottorimuseo, Vaasa
- 2017 Myllyn vanhat autot, Ylämylly/Liperi